

Sommerferie sydpå i en 40 år gammel bil.

Tanken opstod første gang i foråret 2003, men blev hurtigt droppet igen efter diverse snak såvel internt som med nogle ”fornuftige” veteranfolk.

Det skal lige indskydes, at vi er gamle campister, der har kørt sydpå i mange år, og vi havde i sommeren 2003 da også allerede pakket campingvognen klar.

Inden vi kørte på ferie, ville vi lige besøge vore ”hundepassere”, datteren og svigersønnen, som var på camping på Enø. Søndagsturen kørte vi i vores nyere bil, der har aircondition og det hele.

På vejen til Enø mødte vi op til flere gamle cabriolets med kalechen nede - og så kiggede vi på hinanden, og sagde næsten i kor ”tænker du det samme som jeg” ? og enstemmigt måtte vi erkende, at vi faktisk ikke gad køre på campingtur til Italien i 3 uger, bare fordi ”det plejede vi”. Vi vidste også at vi ville bruge hele ferien på, at glæde os til at komme hjem og køre i vores nyligt indkøbte gamle Mercedes 230 SL, med kælenavnet Pagoden, som bilen hurtigt havde fået af befolkningen, pga. hardtoppens facon.

Beslutningen blev truffet 2 dage før vi skulle køre – campingvognen blev tømt, tøjmengden blev reduceret ned til én kuffert, toiletartikler, sko m.m. blev pillet ud af diverse skabe fra campingvognen til et par sportstasker, som også røg ned i Pagodens rummelige bagagerum.

Farmand fik også travlt – godt nok havde vi deltaget i flere Veteranløb herhjemme, men køre så langt, ja så måtte han jo lige checke Pagoden en ekstra gang.

Dagen oprandt – vi kørte fra Kirke Såby til Rødby, tog med færgen – og kørte ad småveje fra Lübeck ned gennem Harzen, videre til Rothenburg over Garmisch til Seefeld (Østrig) – så over Brennerpasset og til Gardasøen. Her blev vi i en uge ved Sirmione. Hjemturen gik fra Gardasøen op gennem Dolomitterne over 3 bjergpas og videre til Østrig, hvor vi bl. a. kørte en tur op over Gross Glockner bjergpasset, videre til Bodensøen, så til Frankrig, Mühlhouse (hvor vi besøgte Bilmuseet) op gennem Alsace ”Vinruten”, videre langs Mosel og Rhinen – og så kørte vi ellers på motorvej fra Frankfurt til Danmark – i alt 4.850 km.

Godt kørt gamle bil.

Problemer – ja, ned ad bakken ved Seefeldt i Østrig hvor den fyldte tændrørene med benzin – et visker relæ måtte holdes sammen med Gaffatape – men op over Gross Glockner bjergvejen, der var den altså lige ved at melde fra. Det kneb med trækraften (slidt motor, som i vinteren 2003/2004 er blevet hovedrepareret) - og ellers?? ja, det var det.

Da vi var kommet hjem var vi ”høje” i flere dage og fyldt med indtryk – tænk vi havde kørt så langt. Hele vinteren snakkede vi om det - og turde vi prøve igen i 2004.

Ja, hvorfor ikke - vi har jo SOS kortet, det røde forsikringskort, så vi skal nok komme hjem til Danmark på en eller anden måde.

Vi pakkede igen den nu 40 år gamle Pagode, med målet Italien, hvis bilen ville køre så langt. En af os, gæt hvem, havde dog ikke lyst til at bo i et bagagerum i samtlige 3 uger (farmand ville hellere end gerne), men jeg havde booket den samme lejlighed ved Gardasøen, som vi havde i 2003, i vores midterste uge.

Camping Tiglio, Sirmione www.europlan.it

Regn og atter regn.

Turen i år startede i regnvejr, og der var absolut ikke tegn på, at den regnperiode vi var inde i ville tage nogen ende, så vi valgte at køre på motorvejen A7 hele vejen ned gennem Tyskland. Første nat overnattede vi på et Motel på rasteplass Brunautal lidt syd for Hamburg, hvor vi betalte EUR 79,00 for et dobbeltværelse incl. garage.

Næste dag kørte vi A7 i bund til Füssen, videre op over Fernpass i Østrig, stadig regn, videre ud over Brennerpasset – HURRA!! endelig solskin - ned med kalechen, det kunne ikke gå for stærkt.

Heksekedel.

Første mål i Italien var Rimini, **det** var ikke lige os - sådan ca. 1. mill mennesker og 2 km til stranden, så den by forlod vi hurtigt, og kørte til den lille selvstændige republik San Marino ca. 25 km fra Rimini.

Her overnattede vi på Hotel Rossi, hvor vi fik lov til at parkere i Hotellets kælder. Værten har selv interesse i gamle biler og samler på Lancia fra 30'erne og 50'erne. Der stod nogle stykker i kælderen, som vi fik lov at se. På hotellet fortalte de os, at der i San Marino lige have været et træf for FIAT 500, og der havde været over 800 eksemplarer fra forskellige lande i Europa.

Hotellet ligger på vejen op ad bjerget til San Marino i byen Domagnano, og fra vores værelse havde vi en helt fantastisk udsigt ud over hele Rimini og Adriaterhavs bugten ved Venezia.

Efter en god nats søvn, kørte vi op på toppen af bjerget, hvor vi først gik lidt rundt i byen og kiggede på det store udvalg af toldfri varer, for derefter at køre op til parkeringsplads 7, som ligger tæt på tårnene. De 3 tårne på bjergtoppen er ret så kendetegnende for San Marino, og er absolut besøgsværdige. I Seconda Torre findes en kæmpesamling af våben og nogle af de mest modbydelige og uhyggelige torturinstrumenter der er brugt gennem tiderne.

En sjov detalje som vi bemærkede var mængden af lynafledere som er placeret overalt på tårnene.

Efter at have gået rundt hele dagen i tårnene og i parkerne rundt omkring dem, kørte vi atter nordpå . Vi overnattede på et Hotel undervejs, og valgte at køre ad kystvejen langs Adriaterhavet via Rimini – Ravenna – Chioggia – Venezia op gennem Po deltaet, hvor vi tog en afstikker via en lang dæmning ud til en lille by Arabella. Byen ligger på en ø på en tange i selve delta`et ud mod havet. (En golf ø hvis nogle skulle have den interesse).

Turen gik herefter til Cavallino ved Jesolo, hvor vi har camperet i 16 år – men ikke set det siden 1996, så det var sjovt at være der igen. Her boede vi hos ”Fernando” , som tidligere har haft en fiskerestaurant ved Cavallino. Han har flere ferielejligheder i sit store hus, og kender mange danskere, så vi blev mødt med et ”goddag, hvordan har du det”.

I den store have forefindes ca. 10 carporte, a`la Italia , dvs. nogle stolper, et gammelt trapezpladetag og diverse slyngplanter, men egentlig meget charmerende.

I haven findes desuden en slags lysthus (stort) med 3 åbne sider, borde og bænke, et køkken med alt service, vask, vand, køleskab, åben grill/pejs til fri afbenyttelse.

Fernando har gennem årene haft besøg af mange nationaliteter, og har en kæmpestor samling af billeder, flag, halstørklæder (også FCK og Brøndby`s) samt diverse glas, krus og kander med logo, og som alt er placeret sirligt og i størrelsesorden på hylder eller hængt op på alle bjælker i ”lysthuset”. Vi boede 3 dage hos Fernando, hvor vi den ene dag tog bussen til Punte Sabbioni og sejlede over bugten til Venedig.

Skulle nogen være interesseret bor, Fernando i Ca`Ballerin/Cavallino – i et meget stort gult hus med jerngitter om hele haven, og med et skilt hvorpå der står ”Zimmer Frei” – hvis man er heldig. Pris i Juli Eur 75,00 pr. dag for soveværelse og et rimeligt stort køkken med bord og stole og alt service, samt bad og toilet.

I den mellemste ferieuge boede vi ved Gardasøen, hvor både vi og Pagoden slappede af. Vi kørte dog søen rundt en dag, det er næsten et ”must” når man er der. Madkurven blev pakket, og indtaget nede ved havnen i byen San Felicè. Der er dejligt stille, kun et par få mennesker, og så er der bænke, en lille P-plads (og toilet).

Hagl!! – et mareridt.

Da vi skulle forlade Gardasøen – fik vi det første uvejr i ferien. Vi ville egentlig have kørt langs søen, men efter ca. 10 km kørsel røg vi ind i et mega uvejr. Vi kørte væk fra søen, det lynede og tordnede over hovederne på os, så vi valgte motortrafikvejen op mod Affi. Undertegnede sad og kiggede på vejkort, da gemalen pludselig råbte ”shit”!!!! Jeg nåede dårligt at tænke, før det bragede løs med kæmpehagl på bilen. Haglene var som bordtennisbolte – bare lidt fladtrykte – og vores stakkels bil den har front- og bagklap af aluminium.

Vi opdagede at flere italienere i deres biler, samt nogle Autocampere, parkerede under broerne, så det gjorde vi også. De holdt i 2 baner, så vi prøvede at komme så tæt ind under broen som muligt, men fronten var dog stadig lidt uden for.

Nu kunne vi kun vente til uvejret drev over. Det tog over en time, før det stilnede bare lidt af – og Pagoden – vi turde næste ikke kigge,

men heldigvis har den ikke taget skade af haglene.

Farmand oplyser, at det er pga. af bilens tykke og krumme plader, der gjorde at haglene ”gled af” - så ved vi det.

15% - nedad!! uden hårnålesving.

Nå, men endelig kunne vi køre videre, og vi kørte nu ad motorvejen til Bolzano hvor vi svingede af og kørte over mod Lienz i Østrig. Vi ville gerne have været over Gross Glockner igen, for at lave en sammenligning med sidste år – men denne gang med den nyrenoverede motor.

Det regnede imidlertid hele dagen, og bjergene var indhyllede i skyer, så vi kørte op over Katchberg bjerget og ned mod byen St. Michael.

Her kom bilen på dens værste prøve – 15% fald på vejen nedad bjerget, og i et lige stræk. Puh –ha, varme bremses, tænker man så – men vi kørte meget meget langsomt i lavt gear, netop for ikke at køre bremserne varme.

Familien Jeppesen – goddag goddag!!

Næsten nede af bjerget, kørte vi ind på et meget hyggeligt udseende Gasthof, og da vi spurgte om de havde et Zimmer Frei – blev vi mødt med et klingende dansk

”Velkommen, I er da vist danskere”.

Det viste sig at Gasthaus Stranachwirt i St. Michael ejes af Kirsten & Finn Jeppesen som er et meget venligt og hyggeligt værtspar og så fik vi hotellets eneste værelse med balkon og himmelseng.

Vi fik både en hyggelig og informerende snak, for Finn kunne bl.a. fortælle, at de dagligt lugter og ser mange varme bremses, og om aftenen kan man se de er helt rødglødende. Den der 15%`s bakke er altså temmelig speciel – det var ikke kun noget vi syntes, og Finn fortalte også at bl.a. Opel fabrikkerne tester de nye biler på den bjergbakke, og i en hel uge bor ingeniørerne på deres Gasthaus.

Rolls Royce kommer der for at **bevise** at Rolls Royce (RR) kan køre over Katchberg.

I starten af 1900 tallet deltog Rolls Royce i et rally, som bl.a. gik over Katchberg, og det klarede RR ikke. Bilens motor kom i kog. **Det** ville RR ikke have på sig - så derfor tester de hvert 10. år RR netop på Katchberg "bakken".

Vi kørte videre næste dag, og turen gik til St. Johann i Tyrol, hvor vi boede på Landhaus Pöll. Da ejeren, Peter Pöll så vores bil, tilbød han at bytte lige over med hans nye BMW, ha ha – næ tak.

Her har vi været mange gange på skiferie, så vi fik "vores" værelse – med udsigt op mod Kitzbühler Horn toppen. Efter en tur op med kabinebanen og en vandretur i bjergene, måtte vi erkende at sommerferien lakkede mod slutningen for denne gang. ØV – men vi havde da stadig turen op gennem Tyskland. Der var temmelig megen tung trafik på motorvejen, så vi valgte at køre ind gennem München og derefter ad mindre veje op gennem Tyskland,

overnattede ved Würzburg, og kørte næste dag til Harzen hvor vi gik en tur ud på Okerdæmningen ved søen Oker. Her stod vi længe og fik snakket om turen, fik også en lang snak med nogle MC folk der var på vej sydpå, hvorefter vi efter en sidste overnatning vendte hjem til Danmark – i alt 4.691 km

Til orientering:

For det første – prøv det!! Hvis I har mod og mulighed. Prisniveauet for et Motel- eller Hotelværelse ligger stort set på samme niveau uanset om vi overnattede i Tyskland, Østrig eller Italien. ca. EUR 65 – 85 for et dobbeltværelse incl. morgenmad. Vi har ikke haft nogle problemer med at finde overnatningsmuligheder selv om det var i Juli, og der findes Gasthaus, Zimmer Frei og Hoteller overalt, selv i de tætteste skovområder eller mindre byer. Mange veteran hilsener.
Ruth Koch

